

РЕШЕНИЕ

№ 232

гр. Плевен, 23.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IV ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и трети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Цветелина М. Янкулова
Стоянова

Членове: Рени В. Георгиева
Емилия Ат. Кунчева

като разгледа докладваното от Рени В. Георгиева Въззивно гражданско дело № 20214400500666 по описа за 2021 година

Депозирана е жалба на 13.08.2021 г. от „***“ООД със седалище гр.Плевен, чрез пълномощник, по отношение на което търговско дружество в качеството му на длъжник има образувано изпълнително дело № 20218150400022, то е регистриран земеделски производител.Излагат се доводи за незаконосъобразност на обжалваното изпълнително действие.Прави се искане да се постанови съдебен акт, с който да се отмени отказа на ЧСИ Т.К. да вдигне наложения заповор върху банковата сметка на дружеството в *** BG ***, както и да освободи от заповор паричната сума в същата банкова сметка, която е с характер на държавна помощ и същата не следва да се използва за целите на изпълнителното производство, в т.ч. и за обезпечение, тъй като същата е несеквестрируема.

За ответника по жалбата – „***“ЕООД със седалище гр.С.З., чрез пълномощник, са депозирани писмени възражения, в които е изразено становище, че жалбата е процесуално недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане като процесуално недопустима.

Депозирано е становище от ЧСИ Т. К., като счита жалбата за недопустима, а ако се разгледа по същество – за неоснователна.

Съдът намира за установено следното от фактическа страна.

Жалбата на „***“ЕООД със седалище гр.Плевен е процесуално допустима, а по същество - основателна, поради следното.

Производството по изпълнителното дело е образувано по молба на „***“ООД със седалище гр.С.З. за налагане на обезпечителна мярка против „***“ЕООД със седалище гр.Плевен, като е представена обезпечителна заповед от 12.01.2021 г., издадена по гр.д.№ 204/2021 г. по описа на РС - С.З., с която е допуснато обезпечение на предявените иски от „***“ЕООД“ против „***“ЕООД с цена на исовете 4 813.13 лв., като е наложена обезпечителна мярка заповор върху средствата в банковата сметка на „***“ЕООД в „***“АД, сметка с IBAN *** – общо до размер на сумата от 4 813.13 лв.

Със съобщение, получено от жалбоподателя на 19.01.2021 г., ЧСИ е уведолил на основание чл.400 ГПК дружеството, че в изпълнение на горепосочената обезпечителна заповед е наложил заповор на всички парични вземания в горепосочената банка по сметката.

На 19.01.2021 г. е изпратено съобщение от третото лице до ЧСИ.

С молба от 17.02.2021 г. до ЧСИ дружеството е направило искане сумите, постъпващи по банковата сметка на длъжника в горепосочената банка, които са с характер на държавна помощ, да не се използват за целите на изпълнителното производство, тъй като същите са несеквестрируеми средства на длъжника.

С молба от 26.07.2021 г. от дружеството е направено искане да се вдигне изцяло наложения заповор върху банковата му сметка, тъй като произхода на преведената сума е от ДФ“***“ и по силата на закона тези пари не могат да служат като обезпечение, а в случай, че съдебният изпълнител прецени, че не следва изцяло да се вдигне заповора върху банковата сметка на дружеството на длъжника, то заповорът да бъде единствено до размера на претендираната сума в размер на 4 813.13 лв.

Със съобщение към запорното съобщение от 27.07.2021 г. до третото задължено лице е направено уточнение, че запорът е наложен до размера на сумата от 4 813.13 лв., като със сумите над този размер длъжникът може да се разпорежда.

Съдът намира, че предмет на обжалване в настоящето производство от длъжника „***“ООД със седалище гр.Плевен, е насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестрируемо, съгласно чл.435, ал.2, т.2 ГПК, а не отказът на ЧСИ да вдигне наложения запор върху банкова сметка на дружеството длъжник, открита при „***“АД с IBAN: ***.

Отказ на съдебния изпълнител да извърши исканото изпълнително действие подлежи на обжалване само от вискател съгласно чл.435, ал.1, т.1 ГПК.

Подлежащите на обжалване действия от длъжника са изчерпателно посочени в чл.435, ал.2 и ал.3 ГПК, като той може да обжалва и разпределението.

Неоснователно е възражението на ответника по жалбата, че ако се приеме, че длъжникът обжалва насочването на изпълнение върху имущество, което смята за несеквестрируемо съгласно чл.435, ал.2, т.2 ГПК, то жалбата е процесуално недопустима, тъй като е просрочена.

В т.1 на Т.р.№ 2 от 26.06.2015 г. по тълк.д.№ 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС е прието, че принудителното изпълнение се насочва върху отделен имуществен обект с налагането на запор или възбрана върху този обект.С налагането на запор, дори когато е наложен в обезпечителното производство (преди началото на изпълнителния процес), какъвто е и процесният случай, се определя и кой е компетентният орган да осребри имуществения обект.

В т.13 на тълкувателното решение е посочено, че е сходна е и забраната за принудително изпълнение върху средствата по банковите сметки на общините и другите бюджетно субсидирани заведения, постъпили като субсидия от държавния бюджет.

Насочването на изпълнението се обжалва, когато в жалбата длъжникът се позовава на несеквестрируемост (пълна или частична) на заповирано или възбранено имущество за събирането на определено парично вземане.По

такава жалба съдът е длъжен да се произнесе, секвестрируем ли е имущественият обект за събиране на предявено вземане.

Посочено е също така в тълкувателното решение, че срокът за обжалване започва да тече от различен момент за различните имущества.

Срокът за обжалване при насочване на изпълнението върху парично вземане от трето задължено лице започва да тече от връчването на съобщението за наложения заповест върху изцяло несеквестрируемо или друго вземане, върху което не се допуска принудително изпълнение. В процесния случай съобщението е получено от дружеството на 19.01.2021 г. Жалбата е депозирана на 13.08.2021 г.

В горепосоченото тълкувателно решение е посочено, че пропускането на този срок обаче не осуетява правото на длъжника да иска от съдебния изпълнител вдигане на заповеста и връщане на несеквестрируемата част от събраните суми докато те не са получени от кредитора, както и да обжалва разпределението на основание на несеквестрируемостта.

Депозирана е молба на 17.02.2021 г. от дружеството, с копие от заявление № 15/693711/0273346 за „Помощ за реализирането на доброволно поети ангажменти за хуманно отношение към птиците“-прием 2018-2022, като дружеството желае да получи държавна помощ за реализирането на доброволно поети ангажменти за хуманно отношение към птиците, като е изпратен препис на взискателя.

Съгласно решение от заседанието на УС на ДФ“****“, съгласно Протокол № 172/12.01.2021 г. - т.5, е утвърден финансов ресурс за 2021 г. по схемата на държавна помощ „Помощ за реализирането на доброволно поети ангажменти за хуманно отношение към птиците“.

В молбата от 26.07.2021 г. е посочено, че по банковата сметка на дружеството има преведена от ДФ“****“ парична сума в размер на 11 581.61 лв., като тя стои заповестувана като обезпечение на вземане в размер на 4 813.13 лв. Посочено е, че тъй като произхода на преведената сума е от ДФ“****“, позовавайки се чл.99, ал.1 и ал.2 от ЗДБРБ за 2021 г., сумата не може да служи като обезпечение.

Приложено е и извлечение от банката № 5/24.06.2021 г.

Препис от молбата е изпратен до вискателя, а до третото задължено лице - банката - съобщение към запорно съобщение на 27.07.2021 г., в което е посочено, че запорът е наложен до размера на сумата от 4 813.13 лв.Длъжникът не е уведомен.Същият е депозирал на 13.08.2021 г. процесната жалба, която съдът с оглед на гореизложеното приема за процесуално допустима, тъй като е насочена срещу подлежащо на обжалване действие от съдебния изпълнител.

Неоснователно е възражението на ответника по жалбата, че в случай, че съдът е допуснал обезпечение чрез налагане на запор на вземания, върху които не се допуска принудително изпълнение и обезпечението е недопустимо (чл.393, ал.2 ГПК), то защитата на длъжника е по реда на обжалване на определението за допускане на обезпечението.

Исп.д.№ 20218150400022 е образувано по молба на вискателя „***“ЕООД въз основа на обезпечителна заповед от 12.01.2021 г.От нея е видно, че на основание чл.391 и сл. ГПК е допуснато обезпечение на иска чрез налагане на запор върху средствата в банковата сметка на дружеството в „***“АД до размера на сумата от 4 813.13 лв., като няма данни да е предприето обжалване по реда на чл.396 от ГПК от жалбоподателя.

Чл.393 ГПК регламентира недопустимостта на обезпечението, като в ал.2 е посочено, че не се допуска обезпечение на иск за парично вземане чрез налагане на запор върху вземания, върху които не се допуска принудително изпълнение.Макар и текстът да е в частта за обезпечителния процес, той важи и за забраната и запора, които се налагат в изпълнителния процес.

По съществото на жалбата следва да се приеме следното.

В чл.1 от ЗПЗП са уредени различни форми на финансово подпомагане, между които е и държавното подпомагане на земеделските стопани, включително и земеделските производители.

В чл.99, ал.1 и ал.2 от Закона за държавния бюджет на РБ за 2021 г., на които се позовава жалбоподателят, е посочено, че целево предоставяните средства от държавния бюджет на нефинансовите предприятия за субсидии,

компенсации и капиталови трансфери за възложени от държавата дейности и услуги не могат да се използват за обезпечения, като тези средства не могат да се използват и за принудително погасяване на публични и частни държавни вземания, както и на вземания на трети лица.

Съгласно §1, т.1 от ДР на ЗПЗП „Земеделски производители“ са физически и юридически лица, които произвеждат непреработена и/или преработена растителна и/или животинска продукция.

Според §1, т.50 от ДР на ЗПЗП „публично финансиране“ са средства, предоставени от държавния бюджет и/или от бюджета на ЕС, независимо от органа, който ги предоставя. Във всички случаи се касае за средства, които имат целеви характер, определен още с подаването на заявление за подпомагане – тяхното предназначение е да достигнат до земеделския производител и да бъдат използвани за осъществяваната от него дейност, съобразно посоченото в заявлението и придружаващите го документи, изискуеми в процедурата по чл. 38 а - 47 ЗПЗП.

Ето защо по отношение на отпусканите по този ред суми на земеделските производители не могат да се използват за принудително погасяване на вземания на трети лица, какъвто е процесният случай (решение № 143/25.10.2017 г. на ВКС по гр.д.№ 4666/2016 г., III г.о., решение № 66/6.07.2021 г. на АС-Видин по адм.д.№ 99/2021 г.).

В този смисъл постъпилата от ДФ „***“ сума в размер на 4 813.13 лв. по банковата сметка на длъжника „***“ със седалище гр.Плевен е несеквестируемо вземане и подлежи на връщане от ЧСИ на жалбоподателя.

Ето защо следва да бъдат отменени действията на ЧСИ по насочване на изпълнението по изпълнителното дело върху несеквестируемо имущество (вземане) по смисъла на чл.520 ГПК на длъжника, изразяващи се в наложен запор върху банкова сметка на търговското дружество в „***“ АД по посочената банкова сметка с IBAN *****92 по отношение на постъпилите по същата сметка плащания от ДФ „***“ в размер на 4 813.13 лв.

Водим от горното, Плевенски окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ действията на ЧСИ Т. К., рег.№ 815, район на действие ОС-Плевен по изп.д.№ 20218150400022 по насочване на изпълнението по изпълнителното дело върху несеквестируемо имущество (вземане) по смисъла на чл.520 от ГПК на длъжника „***“ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ж.к.“***“, бл.***, вх.Б, ет.6, изразяващи се в наложен запор върху банковата сметка с IBAN *****92 на длъжника „***“ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ж.к.“***“, бл.***, вх.Б, ет.6, в „***“АД със седалище гр.София, по отношение на постъпилите по същата сметка плащания от ДФ „***“ в размер на сумата от 4 813.13 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____